

[Bernhard Baunsgaard]

alistiske standpunkt, at de folk, der har bedst råd, skal have 70 pct.s erstatning, hvis de fører en sag om deres skat, mens de, der har mindst råd, skal have 40 pct.s erstatning, kan vi ikke få samlet et flertal for, at der skal ydes erstatning. Skift standpunkt, sådan at der bliver erstatning i lige mål til både rig og fattig!

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Må jeg så spørge hr. Bernhard Baunsgaard, om han vil give mig et konkret svar på, om det radikale venstre ville være med til at gennemføre fradrag på den måde, at fradraget var ens, eksempelvis 50 pct.?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Er det svært at forstå, at jeg ikke synes, 50 pct. er nok, hvis man har haft en god grund til at føre en sag? Som jeg sagde i mit første indlæg, bør der ydes erstatning for de omkostninger, man har haft, når der har været god grund til at føre en sag mod skattemyndighederne. Tag det standpunkt, så er der jo et flertal – hvis man da kan overtale de øvrige borgerlige partier til det.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg er da glad for at høre, at hr. Bernhard Baunsgaard – for sådan forstår jeg det – vil være med til at yde fuld erstatning i de sager, som er rimelige. Der bliver selvfølgelig nogle afgrænsningsproblemer, for hvad er rimeligt, og hvad er ikke rimeligt? Men i første omgang må det i alt fald være alle disse sager, som vedkommende vinder, man kan få fuld erstatning for, så dér kan vi da i alt fald begynde, og så kan vi se, hvor vi kan trække en rimelighedsgrænse. Jeg vil så håbe, at de andre vil være med til den måde at løse problemet på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ophævelse af privatforbrugsbeskatningen).

[Af Glistrup (FP) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 182. Fremsat 16/4 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Da vi for ganske få dage siden havde en diskussion om et regeringsforslag, der går ud på at forhøje beløbsgrænsen, har jeg også for nylig haft lejlighed til at præcisere, hvorfor jeg ikke mener det vil være hensigtsmæssigt helt at fjerne bestemmelsen om privatforbrugsansættelse i ligningslovens § 28.

Bakholt (S):

Ja, vi havde jo i onsdags i sidste uge lejlighed til at diskutere ligningslovens § 28, fordi regeringen havde fremsat et forslag om at forhøje beløbsgrænsen.

Forslaget ligger nu i udvalg, og vi skal afgive betænkning i morgen. Det siger sig selv, at når vi har fremsat et sådant forslag, så ønsker vi ikke at være med til at fjerne ligningslovens § 28, og vi går imod forslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Vi har ikke lod og del i, at man i sin tid indførte § 28 i den form, den havde og senere har fået, idet vi undlod at stemme med en forklaring om, at vi fandt, at der egentlig ikke var behov for at have en sådan bestemmelse, selv om den – det skal også siges – under gangen her i tinget blev forbedret gennem en række ændringsforslag.

Nu vel, forholdet er det, at fremskridtspartiet her har fremsat forslag om, at bestemmelsen ophæves, og det kan vi sådan set gå ind for, allerede af den grund, at den er blevet brugt så uensartet landet over, at det simpelt hen må siges, at der ikke har været lighed i anvendelsen af denne lovbestemmel-

[Hagen Hagensen]

se. Ser man på den oversigt, som følger med forslaget, ser man, at der er store skattekrede, hvor der i ingen af de 2 år, undersøgelsen har omfattet, overhovedet har været sager om ligningslovens § 28, og det kan simpelt hen ikke være tilfældet, hvis man virkelig ville være opmærksom på dette forhold. Omvendt er der skattekrede, der er forholdsvis små, der har haft et meget betydeligt antal sager i forhold til skatteydernes tal. Når der ikke er lighed for alle, kunne man altså godt ophæve bestemmelsen.

Jeg medgiver ordføreren for regeringspartiet, at et forslag om at forhøje grænsen dog er et skridt på vejen, og at vi forleden dag gav tilslutning til forhøjelse af grænsen, men hvor jeg netop ved den lejlighed pegede på, at der sker en ganske uensartet behandling, en ganske uensartet anvendelse af § 28 landet over. Det bør man tilsigte at undgå, og derfor er det nok bedst, at man ophæver bestemmelsen.

Anders Poulsen (V):

Jeg kan sige, at vi i venstre er absolut positive over for det fremsatte lovforslag om at ophæve ligningslovens § 28.

Ministeren henviste i sit meget korte indlæg til det lovforslag, han selv har fremsat, om at regulere beløbsgrænsen. Der kunne godt være grund til i den forbindelse at minde ministeren om, at den oprindelige begrundelse for at indføre ligningslovens § 28 jo var, at man ønskede en begrænsning af kommanditisters afskrivning, men nu er det i ministerens forslag nævnt, at § 28 også har indflydelse på landbrugerens afskrivningsmuligheder. Det var altså ikke den oprindelige mening, og jeg synes sådan set, at den begrundelse, der står i ministerens eget forslag, meget vel illustrerer, at lovbestemmelsen slet ikke har levet op til de intentioner, der lå til grund for den, og derfor er den rigtige og konsekvente stilling til dette at ophæve denne begrænsning af afskrivningerne i ligningslovens § 28. Siden gennemførelsen i sin tid er der i øvrigt sket en del, hvad angår kendelser, domme og lovgivning på kommanditselskabsområdet, og derfor mener jeg ikke, at der er brug for denne begrænsning, i hvert fald ikke i henseende til de oprindelige intentioner med gennemførelse af lovbestemmelsen i sin tid.

Jeg synes også, der er grund til at sige, at den eksisterende lovgivning virker meget vilkårligt. Der er stor forskel på de virkninger, den har. Det gør ingen forskel på virkningen af § 28, om det f.eks. drejer sig om et privatforbrug, hvor husholdningen alene består af 1 person, eller om et privatforbrug, hvor husholdningen består af mange personer. Det er ikke rimeligt, og ved at hæve beløbsgrænsen lidt, som ministeren foreslår, modererer man disse urimeligheder, men man fjerner dem naturligvis slet ikke. Jeg synes også, der er grund til at sige, at de forhold, hvorunder erhvervslivet i øjeblikket virker og producerer og skal foretage sine investeringer, gør, at det eneste rigtige må være at fjerne ligningslovens § 28.

Lad os blive fri for den slags tilfældigheder, den slags ikke særlig rimelig lovgivning. I virkeligheden kunne ministeren gøre en god tjeneste i overensstemmelse med det, ministeren for et øjeblik siden sagde om at tydeliggøre lovgivningen, ved at medvirke til at fjerne ligningslovens § 28.

Bollmann (CD):

Vi har jo for få dage siden haft en debat om virkningerne af § 28, så jeg skal ved denne lejlighed nøjes med at sige, at vi i princippet er positive over for en total ophævelse, men samtidig må man erkende, at vi nok ikke i denne omgang når længere end det, ministeren har foreslået, som formentlig bliver vedtaget med et stort flertal.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Som det er nævnt af tidligere ordførere, er der fremsat et lovforslag om forhøjelse af beløbet i § 28. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til ministeren for, at han dermed opfylder det løfte, som det radikale venstre fik. Jeg mener, at det derefter er således, at vi kan leve med denne paragraf, indtil vi får en egentlig skattereform, men jeg vil gerne understrege, at der i forbindelse med skattereformen er al mulig grund til at se på, om vi bør fortsætte med denne bestemmelse.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ikke her undlade at erkende, at vi jo var med til at indføre § 28 i sin tid for at opfange visse såkaldte nulskatteydere, så de i alt fald kom til at betale skat af en del af privatforbruget, men vi må erkende, at som

[Arne Bjerregaard]

tiden er gået og vi noterer, hvem det er, der bliver berørt af reglen i § 28, så var det faktisk ikke dem, vi ville have fat i, vi får fat i. Det er blevet et irritationsmoment for mange ganske almindelige landmænd, håndværkere osv.

Selvfølgelig er det en fordel, som ministeren har foreslået, at vi hæver grænsen, så den reelt kommer op på 110.000 kr. Så er der selvfølgelig mangfoldige, som vil falde uden for reglen, og der vil kun være et fåtal, der bliver berørt af den. Men derved er der jo større grund til at sige, at der er ingen mening i at fastholde en regel, som faktisk ikke har den virkning, som var formålet med paragraffens indførelse, når vi faktisk alle sammen må notere, at det kun er blevet et irritationsmoment, som ikke opfylder det, som var hensigten med paragraffen i sin tid. På den baggrund mener vi, at tiden er inde til at ophæve § 28. Hermed være ikke sagt, at vi ikke vil stemme for en forhøjelse af grænsen, det vil vi da selvfølgelig, men vi så helst i den nuværende situation, at reglen helt blev fjernet, som foreslået i nærværende forslag.

Glistrup (FP):

Her i folketingets slutspurt er det forslag, vi her behandler, jo blevet indhentet og overhalet af det 16 dage senere fremsatte regeringsforslag. Jeg er fuldstændig enig med samtlige dem, der har udtalt sig i denne sag, om, at som tingene nu ligger, må vi på grundlag af regeringsforslaget, lovforslag nr. L 190, se, hvor langt vi kan komme her i denne folketingssamling med hensyn til § 28. Der kommer selvfølgelig en dag og en måned efter denne maj måned 1982, og så må vi senere se, om vi kan komme videre.

Når fremskridtspartiet desuagtet opretholder lovforslag nr. L 182, er det, fordi udvalgsbehandlingen kan tjene som grundlag for, at vi faktisk alle sammen kan få en noget sikrere viden på det område, end vi har i øjeblikket. Man har jo fremsat en hel del formodninger om, hvordan ligningslovens § 28 i grunden virker i øjeblikket, og jeg må erkende, at min fornemmelse ligger mere parallelt med det, f.eks. hr. Hagen Hagensen, hr. Anders Poulsen, hr. Bollmann og hr. Arne Bjerregaard sagde, end med det, ministeren sagde. Men til syvende og sidst må vi alle sammen erkende, at det virkelig faste grundlag for al viden om, hvordan denne §

28 i grunden gererer sig rundt omkring i landets forskellige skatte kredse, er der ingen af os, der har, for den undersøgelse, der foreligger, og som er optrykt som bilag til lovforslaget, går jo helt tilbage til 1975-76, og der er unægtelig på disse områder sket meget med den almindelige økonomiske udvikling, der har været i landet siden 1975-76.

Derfor er der al mulig grund til nu at bruge det lovforslag, vi her behandler, som basis i skatte- og afgiftsudvalget for at få noget mere sikker viden til de drøftelser, man senere skal have om § 28, hvis det da ikke skulle mangle sig sådan i de kommende dages forhandlinger, at vi ligefrem i form af et ændringsforslag til ministerens forslag, lovforslag nr. L 190, allerede i denne omgang får trukket den syge tand ud - § 28 er en syg tand i skattesystemet - og vi derigennem bliver færdig med det. Det vil formentlig blive afsløret på onsdag, hvor ministerens forslag er sat til anden behandling, ellers må vi under udvalgsarbejdet se at skabe det fornødne grundlag for, at vi kan få en bedre § 28-udvikling - forhåbentlig en § 28-afvikling - inden vi skal holde jul og nytår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet.

[Af Kalnæs (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 185. Fremsat 23/4 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling